

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21C/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720205176
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:6720205176.4

Opravné uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v spore žalobcu T. M., nar. XX. X. XXXX, bytom Z. XXX/XX, A. L. proti žalovanému Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO : 00151653, so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri, s.r.o., IČO : 36863017, so sídlom Bočná 10, Košice, o uložení povinnosti zdržať sa realizácie výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam a o určenie, že záložné právo k nehnuteľnostiam neexistuje, takto

rozhodol:

Vo výroku II. rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. : 21C/1/2021 z 31. 8. 2021 o p r a v u j e označenie osoby oprávnenej na náhradu trov konania, a to tak že správne označenie tejto osoby znie : „žalovaný“, a o p r a v u j e tiež označenie osoby povinnej na náhradu trov konania, a to tak že správne označenie tejto osoby znie : „žalobca“.

odôvodnenie:

1. Žalobou z 26. 11. 2020, doručenou na Okresný súd Zvolen 27. 11. 2020, a následne 4. 1. 2021 postúpenou na tunajší súd sa žalobca domáhal rozhodnutia, ktorým by súd (vo veci samej) určil, že žalovaný je povinný zdržať sa realizácie výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XX, k. ú. Q., obec Hybe, okres Liptovský Mikuláš, a to rodinného domu, súp. č. XXX, postavenom na parcele č. 184/7 a pozemkov parc. č. 184/7, o výmere 625 m², parc. č. 184/8, o výmere 981 m² a parc. č. 193/2, o výmere 107 m², ako aj určenia, že záložné právo žalovaného k týmto nehnuteľnostiam neexistuje. Tento žalobný návrh odôvodnil tým, že je vlastníkom predmetných nehnuteľností a na týchto nehnuteľnostiach má trvalé bydlisko jeho matka, ktorá ich aj trvalo užíva a je to jej jediné obydlie. Dňa 10. 6. 2009 uzatvoril žalobca (ešte spolu so svojou zomrelou manželkou M. M.) a žalovaným zmluvu o splátkovom úvere č. 0403835424 na sumu 45.400 eur, pri úrokovej sadzbe 5,99 % ročne, splátke 262,62 eur mesačne, v počte splátok 275, v termíne konečnej splatnosti 20. 5. 2032 a pri spôsobe splácania inkasom z inkasného účtu. Súčasťou zmluvy bol aj návrh na vklad záložného práva na predmetné nehnuteľnosti z 10. 6. 2009. V období od roku 2009 do roku 2016 žalobca na splátkový úver uhradil celkovo sumu 21.741,10 eur. V roku 2014 zomrela manželka žalobcu a žalobca sa snažil so žalovaným dohodnúť zmenu výšky splátok. Žalovaný namiesto ústretovosti naopak splátku zvýšil. Začiatkom roku 2016 sa nie vlastnou vinou žalobca dostal do finančných problémov (strata zamestnania) a snažil sa preto s veriteľom túto situáciu riešiť, avšak neúspešne. Žalovaný listom z 3. 2. 2017 pristúpil k mimoriadnemu zosplatneniu úveru a požiadal žalobcu o úhradu sumy 44.573,66 eur. Žalobca poprel pohľadávku žalovaného, čo do dôvodu aj výšky. Žalobca má za to, že zosplatnenie úveru je neplatné, pretože nebolo individuálne dohodnuté v úverovej zmluve. Žalovaný sa v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti odvolával na všeobecné obchodné podmienky (bod 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., s účinnosťou od 1. 1. 2015), s týmito všeobecnými obchodnými podmienkami však žalobca nebol nikdy oboznámený a ani nemohol byť, nakoľko úverová zmluva bola podpísaná v roku 2009, kedy ešte všeobecné obchodné podmienky s účinnosťou od 1. 1. 2015 nemohli existovať. Žalobca nebol so žiadnymi všeobecnými obchodnými podmienkami oboznámený. Dňa 26. 11. 2020 našiel na oplotení svojej nehnuteľnosti v obci Hybe priložené oznámenie o dobrovoľnej dražbe č. DD 259/2020,

ktoré sa malo konať 16. 12. 2020. Žalobca následne vzniesol námietku premlčania pohľadávky, ktorá vyplýva z úverovej zmluvy uzatvorenej medzi ním ako dlžníkom a Slovenskou sporiteľňou, a.s. č. 0403835424, s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka, pretože ku dňu podania žaloby došlo k premlčaniu tejto pohľadávky, a súčasne došlo aj k premlčaniu záložného práva, ktoré sa takisto premlčuje v lehote 3 rokov, avšak nie skôr ako sa premlčí zabezpečená pohľadávka. Podľa žalobcu prvá neuhradená platba bola 19. 3. 2016, kvôli ktorej potom žalovaný vyhlásil úver za predčasne splatný 3. 2. 2017. Žalobca sa domnieva, že výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby je protiústavný. Záložný veriteľ (žalovaný) vzhľadom na to, že nedošlo (podľa neho) k úhrade celého dlhu, pristúpil k výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby. Banka pritom vôbec nebrala ohľad na jeho bezvýchodiskovú situáciu. Banky majú povinnosť postupovať nielen v súlade so zákonom, ale voči obvyčajným spotrebiteľom aj primerane a v súlade s odbornou starostlivosťou a dobrými mravmi, aby spotrebiteľov nevystavili neprimeranému výkonu záložného práva a záložné právo má byť výhradne iba „ultima ratio“ spôsob uspokojenia pohľadávky. Banka však nerešpektovala žiadnu primeranosť vo svojom postupe a za každú cenu chcela vykonať záložné právo, neponúkla žalobcovi žiadnu reštrukturalizáciu, odklad splátok, a ani nič podobné, a to napriek tomu, že vedela o jeho ťažkej situácii. Nemôže požívať súdnu ochranu taký výkon práva, ktorý je neprimeraný alebo sa prieči dobrým mravom (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.) Ústavne konformným nemôže byť taký výkon práva, ktorý je neprimeraný a zasahuje do práva na obydlie. Žalobcovi nie je jasné, prečo sa banka nesnažila uplatniť právo prostredníctvom exekúcie. Dražby sa zneužívajú a obchádza sa primeranejšia exekúcia, čo potvrdzujú aj súdy. Reálna hrozba dražby psychicky zle vplyva na zdravotný stav žalobcu a žalobca je strašne vystresovaný, čo prispieva k ďalšiemu zhoršovaniu jeho zdravotného stavu. Napriek tomu bol ochotný po toto ťažké obdobie splácať aspoň minimálnu čiastku, pokiaľ sa situácia v jeho rodine nestabilizuje. Zmluva o splátkovom úvere č. 0403835424 bola uzatvorená na základe nekalých praktík a do zmluvy boli včlenené neprijateľné podmienky. Zmluva bola uzatvorená v rozpore so smernicou rady 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, pretože táto zmluva ukladá vypracovanie zmlúv jednoduchou, zrozumiteľnou rečou pre spotrebiteľa, aby tento mal príležitosť preskúmať všetky podmienky, a aby nemal o nich pochybnosti a rovnako zaväzuje dodávateľa poskytnúť odbornú pomoc, ktorá však nebola pri uzatváraní zmluvy poskytnutá. Právne úkony dodávateľa boli v rozpore so zákonom a priečia sa dobrým mravom. V rámci zmluvného vzťahu došlo k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluva je formulárová, typová a predtlačená a žalobca nemohol jej obsah ovplyvniť, musel zmluvu podpísať v celku s jedným podpisom. Dodávateľ (banka) 3. 2. 2017 zaslala žalobcovi oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, čím použila nekalú praktiku a neprijateľnú podmienku, nakoľko v § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka sa ustanovuje, že za neprijateľnú podmienku sa považuje aj dojednania, na základe ktorého sa požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Banka už pri uzatváraní zmluvy konala nekalo a dojednala neprijateľné podmienky. Za neprijateľné podmienky sa považujú ustanovenia, ktoré umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, resp. obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktorú by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah mala niesť iná zmluvná strana, resp. oprávnenie dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou alebo ktoré prináleží právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi. Žalobca ďalej poukázal na to, že podľa § 53 ods. 7 Občianskeho zákonníka zabezpečenie splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy prostredníctvom zabezpečovacieho prevodu práva je pri spotrebiteľskej zmluve neprípustné. Žalovaný neskúmal bonitu žalobcu a ani sa nepýtal na situáciu v rodine, čím zanedbal svoju povinnosť odbornej starostlivosti podľa § 2 písm. u) zákona o ochrane spotrebiteľa. Zanedbanie povinnej odbornej starostlivosti je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa považované za nekalú obchodnú praktiku, ktorá je podľa § 7 ods. 1 zákona zakázaná. Žalovaný teda poskytol úver bez toho, aby si overil, či bude žalobca schopný ho splácať. Žalobca je presvedčený, že žalovaný voči nemu použil neprijateľné zmluvné podmienky a nečestný postup, čím porušil § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Predmetná zmluva o úvere obsahuje vyššie uvedené neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobca ďalej poukázal na to, že o obchádzanie zákona ide aj vtedy, ak je právnym úkonom dohodnuté niečo, čo síce nie je so zákonom v priamom rozpore, ale svojimi dôsledkami sleduje cieľ, aby zákon dodržaný nebol. Pri takom veľkom počte hrubo nevyrovnaných a zneužívaných zmluvných podmienok, ktorú zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, nemôže obstať ani zmluva o úvere ako celok. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd aplikoval § 41 Občianskeho zákonníka v jeho eurokonformnom výklade s ustanovením čl. 6 ods. 1 smernice rady 93/13/EHS o nekalých praktikách v spotrebiteľských zmluvách a v súlade s cieľom a zmyslom čl. 169 zmluvy o

fungovaní Európskej únie a článku 38 Charty základných práv Európskej únie, ktoré vyjadrujú enormný záujem EÚ na ochranu práv a záujmu európskych spotrebiteľov. Absolútna neplatnosť právneho úkonu vzniká priamo zo zákona a pôsobí vo verejnom záujme priamo zo zákona, a to od počiatku, aj keď sa nikto tejto neplatnosti nedovolal. Právne účinky absolútne neplatného právneho úkonu nevzniknú. Súd musí z úradnej povinnosti vždy skúmať, či vykonaný právny úkon, s ktorým sú spojené právne následky je alebo nie je absolútne neplatný, a to aj bez návrhu účastníka. Spotrebiteľa nemá zaväzovať zmluva ako celok v kontexte ochrany spotrebiteľa pred používaním nekalých zmluvných podmienok. Banka vyžaduje podpisom od spotrebiteľa súhlas so sprístupnením a poskytnutím všetkých údajov o všetkých úveroch a bankových zárukách poskytnutých dlžníkovi, avšak dlžník jej nedáva súhlas so spracovaním a poskytovaním osobných údajov tretím osobám. Žalobca je presvedčený, že banka konala v rozpore so zákonom o ochrane osobných údajov. Inštitút dobrovoľnej dražby je inštitútom, ktorý vo svojej podstate vážnym spôsobom zasahuje do práva vlastníť majetok. S dosahom na ústavné právo na obydlie, a to bez akejkoľvek preventívnej ingerencie súdnej moci. Záložca je tak počas celého trvania záložného práva vystavený konaniu a rozhodovaniu záložného veriteľa, ktorého písomné vyhlásenie o pravosti, výške a platnosti pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva a o tom, že predmet dražby je možné dražiť, plní na účely výkonu záložného práva funkciu exekučného titulu. Je otázne, či takáto konštrukcia neodporuje základným súkromnoprávnym zásadám, najmä zásade rovnosti účastníkov v súkromnoprávnym vzťahov. Postihnutie majetku výlučne súkromnými osobami - podnikateľmi sledujúcimi dosahovanie zisku takmer bez akejkoľvek verejnoprávnej ochrany v rozsahu aký umožňuje slovenská právna úprava, je diskutabilné aj vo svetle porovnateľných právnych poriadkov. Súkromné osoby - podnikatelia sú pritom v pozícii osôb, ktoré majú garantovať ochranu práv osôb zúčastnených na dražobnom procese. Výkon záložného práva dražbou musí byť inštitútom uspokojenia pohľadávky, ktorý má povahu ultima ratio. V prípade vykonania dražby by došlo k neprimeranému zásahu do práv na obydlia a do práva na súkromie a rodinný život žalobcu.

2. Podľa § 224 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“) súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

3. Dňa 31. 8. 2021 tunajší súd vyhlásil rozsudok sp. zn. : 21C/1/2021, ktorého výrok II. znel : „Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.“

4. Po vyhlásení tohto výroku rozsudku však súd zistil, že je v ňom zrejme nesprávnosť spočívajúca v nesprávne uvedenej osobe, ktorá je oprávnená na náhradu trov konania, keď namiesto žalovaného je tam uvedený žalobca a v nesprávne uvedenej osobe, ktorá je povinná na náhradu trov konania, keď namiesto žalobcu je tam uvedený žalovaný, teda že došlo k omylu, vzájomnej zámene týchto osôb. To, že ide len o zrejmu nesprávnosť (chybu z nepozornosti) je zrejme aj vzhľadom na rozpor odôvodnenia rozsudku, kde sa v jeho poslednom odseku uvádza, že : „Porovnajúc žalobný petit a výrok rozsudku, súd dospel k záveru, že plne úspešnou stranou sporu bol žalovaný, a preto mu podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.“ Preto súd podľa § 224 CSP aj bez návrhu opravil túto zrejmu nesprávnosť týmto opravným uznesením.

5. Vo zvyšnej časti súd ponechal predmetný rozsudok v pôvodnom znení.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 355 ods. 2 CSP a contrario, pričom § 357 písm. f) CSP tu nemožno aplikovať, nakoľko ide o opravu rozsudku vykonanú ex offio súdom, nie na riadny návrh strany sporu.)